

ע"פ 5022/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 5022/21 - א'

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המערער: פלוני

נגד

המשיב: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המפשט המחוזי
בחיפה בתפ"ח 58578-01-20 מיום 10.6.2021
שניתן על ידי כב' השופטים א' לוי, ע' קוטון וא'
באומגרט

תאריך הישיבה: י"ב באב התשפ"א (21.7.2021)

בשם המבקש: עו"ד רועי קרן
בשם המשיבה: עו"ד ענת גרינבאום

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דין שניתן בבית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטים א' לוי, ע' קוטון וא' באומגרט) בתפ"ח 58578-01-20 ביום 10.6.2021. בגזר הדין הושטו על המבקש מאסר בן 65 חודשים, פיצוי בסך 50 אלף שקלים וכן מאסרים מותנים.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות אינוס בנסיבות מחמירות ומעשה מגונה, לפי סעיפים 345(א)(1) ו-348(ב) בנסיבות 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בהתאמה.
2. על פי עובדות כתב האישום, המבקש התגורר בדירה צמודה לדירה בה התגוררו א', קטינה ילידת 2012 (להלן: הקטינה) ואמה. ביום 1.1.2020 הגיעה הקטינה לדירת המבקש בליווי אמה וסבתה על מנת לצפות בתוכנית טלוויזיה. בשלב מסוים במהלך הערב, אמה וסבתה של הקטינה עזבו את סלון דירתו של המבקש והקטינה נותרה עמו בגפה. המבקש ליטף באמצעות ידו את ירכנה מעל מכנסיה. בהמשך נישק אותה על ראשה, תפס את פניה, רכן לעברה ונישק אותה על שפתיה. בנוסף, העביר המבקש את ידיו לאורך גופה של הקטינה מאזור ראשה לעבר פלג גופה התחתון כולל אזור החזה שלה וליטף את חלקו הפנימי של ירכה, כל זאת לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים. בהמשך, ובעודם יושבים על הספה בסלון הדירה, נצמד המבקש לגופה של א', הכניס את ידו מתחת למכנסיה ולתחתוניה והחדיר את אצבעו עמוק לתוך איבר מינה תוך שהוא מסב לה כאב.
3. בהכרעת הדין, מצא בית משפט קמא את עדות הקטינה מהימנה ואמינה. בית המשפט העיר כי לא נמצאה כל הגזמה בעדותה, הן לפני חוקרת הילדים והן לפני בית המשפט. מאידך, דחה בית המשפט את טענת המבקש כי עדות הקטינה זוהמה וכי היא מהווה חלק מקנוניה נגדו. בית המשפט מצא כי טענת המבקש לפיה נרקמה נגדו עלילה על מנת להיחלץ מהסכם שכירות – מופרכת. אי לכך, הרשיע בית המשפט את המבקש בעבירות שיוחסו לו.
4. בגזר הדין, העמיד בית משפט קמא את מתחם העונש ההולם על חמש עד שמונה שנות מאסר, בצירוף ענישה נלווית. בשים לב לכך שהמבקש לא נטל אחריות על מעשיו; שהוא גרוש, אב לילדים ונעדר עבר פלילי; שמעשיו לא אופיינו בתחכום או בתכנון מראש; ולכך שמדובר באירוע יחיד – גזר בית המשפט את דינו של המבקש ל-65 חודשי מאסר, פיצוי בסך 50 אלף שקלים ומאסרים מותנים.
5. המבקש הגיש ערעור הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין. בד בבד, הוגשה בקשת עיכוב הביצוע שלפניי. טענות הצדדים
6. ראשית, טוען המבקש כי לערעורו סיכויי הצלחה טובים, ומפנה לעניין זה להודעת הערעור. עיון בהודעת הערעור מעלה כי המבקש טוען לחפותו, ובין היתר טוען כי לכל היותר הושאר לבדו בחדר עם הקטינה למשך כ-3 דקות, כאשר אמה וסבתה היו בקרבת מקום, וכי לא יכול היה לבצע את המעשים בפרק זמן כזה. עוד נטען כי עדות הקטינה מלאת סתירות, וכי קיים חשש שהעדויות זוהמה על ידי קרובי משפחה. כן נטען כי שמיעת הערעור עלולה להידחות בחודשים רבים, כך שכניסתו למאסר בטרם ימצא את סיכויי בערכאת הערעור תגרום נזק בלתי הפיך.
- המבקש מדגיש כי הוא עצור באיזוק החל מאפריל 2020, ולא הפר את התנאים שהוטלו עליו. עוד מודגש כי הוצא נגדו צו עיכוב יציאה מן הארץ, וכי הוא הפקיד ערבויות.
7. בדיון שהתקיים בפניי ביום 21.7.2021, חזר בא כח המבקש על טענותיו והרחיב בהן. מנגד, באת כח

המשיבה ביקשה לדחות את הבקשה. נטען כי ערעורו של המבקש - יסודו בתקיפת ממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו על ידי בית המשפט קמא ובאלו אין דרכה של ערכאת הערעור להתערב ומכאן שסיכויי הערעור אינם גבוהים. כמו כן, נטען כי אורכו של עונש המאסר אינו מצדיק עיכוב העונש שנגזר.

דיון והכרעה

8. הלכה היא, כי נאשם אשר נגזר דינו לעונש מאסר בפועל יחל בריצוי עונשו באופן מיידי, אלא אם כן היו נסיבות מיוחדות שיש בהן כדי לגבור על האינטרס הציבורי שבאכיפה מיידית של גזר הדין (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000)).

לאחר שעיינתי בהכרעת דינו וגזר דינו של בית המשפט קמא, בנימוקי הערעור, ושמעתי את טענות הצדדים בפניי, לא מצאתי להורות על עיכוב ביצוע עונש המאסר.

9. אכן, טענות המבקש בערעור מכוונות כלפי ממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית. עיון בהכרעת דינו הארוכה והמפורטת של בית המשפט קמא, וזאת אומר מבלי לטעת מסמרות, מציבה בפני המבקש משוכה גבוהה מאוד שסיכויי לדלג מעליה אינם מן המשופרים, וזאת בלשון המעטה. ממצאיו של בית המשפט עוגנו היטב בראיות והתרשמותו הבלתי אמצעית מהקטינה שלגרסתה נמצאו חיזוקים לרוב, והיותה את הנדבך המרכזי עליו התבססה הרשעת המבקש.

10. בנסיבות אלה, בהיעדר נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, ובהינתן אורכה של תקופת המאסר שנגזרה על המבקש, לא ראיתי מקום להיעתר לבקשה והיא נדחית.

המבקש יתייצבלשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליוביום 3.10.2021, עד השעה 10:00, בימ"ר קישון, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודה מזהה ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, ט"ז באב התשפ"א (25.7.2021).

ש ו פ ט